

Uvod

Erik Erikson istaknuti psihoanalitičar i psiholog rođen je u Frankfurtu u Njemačkoj. Eriksonov pravi otac, porijeklom Danac, napustio je njegovu majku Karlu pre njegovog rođenja. Majka Karla, porijeklom Jevrejka, samostalno ga je podizala prve tri godine. Zatim se udala za dr Teodora Hombergera i preselila u Karlsruhe u južnoj Nemačkoj. Njegova majka i očuh su dugo godina čuvali detalje njegovog rođenja u tajnosti. U osnovnoj školi su ga ismijavali zbog nordijskog izgleda, a u gimnaziji zbog jevrejskog porijekla. Njegovi biografi smatraju da je upravo to razlog njegove zainteresovanosti za krizu identiteta, pojavu koja će postati jedno od težišta njegovog naučno-istraživačkog rada.

Nakon završetka gimnazije, nastavio je školovanje u Beču kod Ane Frojd. Po završetku psihoanalitičke obuke dobio je certifikat Bečkog psihoanalitičkog društva. U to vrijeme upoznao je Džozan Serson sa kojim je imao troje dece.

Nakon dolaska nacista na vlast, napustio je Beč i otišao u Kopenhagen, a zatim u Boston. U SAD, gde mu je ponuđeno mjesto na Harvardskom medicinskom fakultetu, započeo je privatnu psihoanalitičku praksu. Kasnije je predavao na Jeju i Kalifornijskom univerzitetu. Nakon što je dobio američko državljanstvo, zvanično je promjenio ime u Erik Erikson. U svojim knjigama je pisao o uticaju kulture na ličnost i analizirao istorijske ličnosti, među kojima Maksima Gorkog, Adolfa Hitlera i dr. Za knjigu "Gandijeva istina" dobio je Pulicerovu nagradu. Godine 1950. napustio je Kalifornijski univerzitet. Narednih dvadeset godina proveo je na klinici u Masačusetsu i na Harvardu. Nakon povlačenja posvetio se pisanju. Umro je u snu u 92. godini života.

Mnogi ga smatraju jednim od najistaknutijih predstavnika post-frojdovske psihoanalize, a njegovi najvažniji doprinosi psihologiji mogu se svrstati u dvije grupe: teorija psihosocijalnog razvoja ličnosti i psihoistorijske studije života nekih istaknutih pojedinaca iz kojih se vidi psihosocijalni razvoj ličnosti tih pojedinaca.

-2-

Eriksonova teorija psihosocijalnog razvoja ličnosti

Erikson je smatrao, kao i Frojd, da se razvoj ličnosti odvija kroz jasno definisane stadijume, čija uspješnost zavisi od uspješnog razrješavanja prethodnih faza. Ali, za razliku od Frojda, Erikson je pridavao mnogo veći značaj ulozi sredine u razvoju, smatrajući da krajnji ishod razvoja zavisi od aktivne interakcije između dijeteta i sredine. U osnovi je tvrdnja da sve što se razvija ima u sebi ugrađen osnovni plan. Iz ovog osnovnog plana niču dijelovi, od kojih svaki dio ima svoje predodređeno vrijeme za razvoj i vrijeme naročitog uticaja. Ovo je očigledno kada posmatramo razvoj fetusa. Svaki dio tijela ima svoje kritično vrijeme razvoja i opasnost od formiranja nedostataka. Tako se i ličnost razvija slijedeći unutrašnji plan po kojem se određene osobine i sposobnosti intenzivno razvijaju u određenim uzrastima, nezavisno od kulture u kojoj se razvija. Ovladavanje razvojnim stadijumima na određenom uzrastu je od ključnog značaja za razvoj pozitivnih ljudskih sposobnosti i identiteta osobe.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com